

HOL A SZENVEDÉLYÜNK?

Üzenetek a múltból 2. | 2022. június 26.

Alapige: Jelenések 2,1-7.

BEVEZETÉS | Folytatjuk új sorozatunkat, aminek címe: „Üzenetek a múltból”. Sorozatunk első részében azt a kérdést jártuk körbe, hogy **ki is az**, aki ezeken a leveleken keresztül üzent annak a 7 újszövetségi gyülekezetnek, akiről a Jelenések 2-3. fejezetében találkozunk. Mert aki nekik üzent – meggyőződésem szerint nekünk is üzen ezeken a leveleken keresztül. A kérdésre azt választ adtuk, hogy **Jézus Krisztus** szól e leveleken keresztül, Aki az Egyház Ura, és Akinek az Atya a kezébe adta az ítélet jogát. Így hallgassuk tehát ezeket a leveleket, hogy nem ember az, Aki megszólít általuk!

Gyertek, olvassuk el a Jelenések 2,1-7. versig tartó részét! | Folytatásként, ahogyan ezt ígértem, most is **nézzünk meg egy rövid bejátszást**, ami az igehirdetés témájához kapcsolódik. (*Üzenetek a múltbólx02.mp4*)

Nem szeretném ismételni mindazt, amit a kisfilmben láttunk, ami bemutatta számunkra az ókor nagyvárosát: Efezust. Sok fontos információt hallottunk a városról, annak gazdagságáról, láthattunk képeket a megmaradt épületekről, amik romjaikban is gyönyörű látvány nyújtanak.

A KIRAKAT | *Inkább maradjunk az efezusi gyülekezetnek szóló levél szövegénél!* A hét levél közül az efezusi az egyik, amiben **Jézus dicséri a közösség tagjait**. Kiemeli cselekedeteiket, a tanítás tisztaságáért folytatott harcaikat az őket megkörményező hamis tanítókkal szemben. Kiemeli hitük teherbíróképességét, a támadások és szenvedések között is kitartó hűségüket. Komoly dicséretetek ezek! Olyanok, amire az efezusi gyülekezet tagjai bizonyosan büszkén bólintottak rá: *„Igen, ezek vagyunk mi! Sokat fáradozunk Jézusért, állhatatosak vagyunk, nem viseljük el a gonoszokat, kitartunk a szenvedésben, fontos számunkra a tanítás tisztasága!”* Csakhogy ez csupán **a kirakat** volt, a felszín, mert a mélyben volt valami más is...

A VALÓSÁG | Nem gondolom, hogy az efezusi gyülekezet tagjaira ne lett volna igaz mindaz, amit dicsérőleg hangzott el róluk! Jézus nem hízelgett nekik, nem önmaga népszerűsége miatt dicsérte őket. Valóban volt miért dicsérni őket! De Jézus számára az is fontos volt, és fontos ma is, hogy mi van a kirakat mögött, mert az Úr a szívükbe látott, látta a valódi motivációikat és szándékaikat. És az, amit a szívükben látott, azon nem volt mit dicsérni: **„... de az a panasgom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet.”** Jézus számára pedig nem a szépen berendezett kirakat, a felszín számít, hanem az a valóság, ami a kirakat mögött, a felszín alatt van. Az érdeklő, amit a lelke lemeleyére rejt az ember, amivel nem vagy nehezen akarunk szembeesülni. S mert Jézus a szívükbe látott, felpanaszolja: **„nincs meg már benned az első szeretet.”**

A SZENVEDÉLY HIÁNYA | *Egy szerelem haldoklásának egyik jele az, amikor elveszik belőle a szenvedély.* Amikor nem marad más csak a megszokott rutin, a tettekbe és szavakba merevedett fáradt megszokások, a kötelesség izzadság szaga. Amikor már csak egymás mellett élünk, és persze szeretjük egymást, de egész kapcsolatunk átszövi az álmos unalom. Milyen más volt minden, amikor kapcsolatunk kezdetén voltunk! Vibrált és izzott körülöttünk a levegő! Minden szavunkat, mozdulatunkat, vágyunkat áthatotta az izgalom, és a mindent elsőprő szenvedély.

Amikor Jézus az első szeretetet keresi az efezusi közösség tagjainak szívében, akkor pontosan ezt nem találja bennünk: *a szenvedélyt*. Azt a motiváló erőt, érzést, ami tűzön-vízen át előre viszi

az embert, ami bizonyágtételre készlet. Akárcsak Jeremiást, aki hallgatni akart, mégis ezt mondta: „Azt gondoltam: nem törődöm vele, nem szólok többé az ő nevében. De perzselő tűzzé vált szívemben, csontjaimba van rekesztve. Erőlködtem, hogy magamban tartsam, de nincs rajta hatalmam.” Jer. 20,9. Vagy, ami Pált vitte előre az örömhír hirdetésében: „Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.” Fil. 1,21.

Ez a szenvedély hiányzott az efezusiakból, aminek a középpontja Jézus, és aminek példája is Jézus, aki ezt mondta: „Az én eledelem az, hogy teljesítsem annak akaratát, aki elküldött engem, és bevégezzem az ő munkáját.” Jn. 4,34.; vagy aki máshol így szólt: „Azért szeret engem az Atya, mert én odaadom az életemet...” Jn. 10,17a. Ez a szeretet nem sajnálja odaáldozni az életét a másikért. Jézus tehát nem a szeretetet hiányolja, hiszen a gyülekezet tagjai bizonyosan szerették Őt, hanem azt, hogy szeretetük elhalványult, mert már hiányzott belőle a szenvedély. Szolgálták Jézust, ahogyan ezt a kisfilmből is hallottuk, de már nem szeretetből, hanem kötelességből, és ez a szolgálat inkább volt teher a számunkra, mint öröm.

HOGYAN TOVÁBB? | *Van-e ebből a szenvedély nélküli állapotból visszaút?* Házassági tanácsadók szerint egy meghidegült kapcsolat gyógyulására is van esély. Ha a felek gyógyulni akarnak, és ha apránként elkezdnek közeledni egymáshoz. Újra randevúznak, vagy újra beszélgetni kezdenek, és felidézik a kezdetek örömeit. *És tk. nem ugyanezt kínálja Jézus is megoldásként az efezusi gyülekezet közösségének?* „Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbi cselekedeteidet...” Jézus tehát 3 dolgot parancsol a gyógyulás érdekében: (1) Emlékezz mindennap arra, hogy mit tett érted a Te megváltód, hogy milyen áldozatos szeretettel váltott meg téged, és hordoz téged azóta is! (2) Térj meg és naponként mosd tisztára Krisztus előtt a lelkedet! Naponként vizsgáld meg, nem tolakodott-e valami közéd és Közé. (3) Cselekedj! Azaz keresd újra Isten akaratát, és akard megtenni azt, amit Ő vár tőled.

MAGADRA ISMERSZ? | „Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek!” – Jézus ezekkel a szavakkal zárja. Mi, akik eddig csak néma hallgatói voltunk ennek a levélnek, ezzel a mondattal egyszerre személyesen megszólított emberekké leszünk! *Halljuk azt, amit a Lélek mond neked, nekem?* Jézus diagnózisa nem rólunk szól? Hol van a szenvedélyed, ami egykor lobogott benned? Gondolj az imádságaidra! Gondolj keresztyén életedre! Gondolj kapcsolatra Jézussal és a testvéreiddel! Gondolj arra, hogy mennyire nem emészt már belülről az, hogy szóld az örömhírt másoknak! *Magadra ismersz abban, amit Jézus a szeretet nélküli efezusi gyülekezetnek mondott?* „... az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet.” – **Hogyan tovább?** *Van-e a szenvedély nélküli keresztyénségünkben kiút?* Íme, a gyógyulás útja: „... emlékezzél, tarts bűnbánatot és cselekedj! A legizőbb kályha is kiég, ha nem táplálják benne a tüzet szakadatlanul. Jézus iránti szeretetünket így lehet táplálni, hogy emlékezzél, tarts bűnbánatot és cselekedj! Minden nap újra!” Joó Sándor

„Aki győz, annak enni adok az élet fájáról, amely az Isten paradicsomában van.” Ez az engedelmesség jutalma: az élet fája, ami ott állt a paradicsom közepén, és Ádám és Éva lázadása után, Isten ítélete elzárta hozzá vezető utat, újra járható lesz. *Mi ez a jutalom?* Egyszerűen az, hogy aki mindvégig hűségesen kitart a hitben, és mindvégig szenvedélyes szeretettel szolgálja és követi Krisztust, azok végezetül részesei lesznek annak, „amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett”, amit az Isten készített el az őt szeretőknek.